

Wtorek 5 lipiec 2005

24. ubolewa z powodu utrzymujących się wysokich kosztów transgranicznych transakcji detalicznych dokonywanych z użyciem euro, chociaż rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 w sprawie płatności transgranicznych w euro⁽¹⁾ spowodowało faktyczne redukcje opłat w standaryzowanych transgranicznych przelewach euro, i popiera utworzenie Jednolitego Europejskiego Obszaru Płatniczego; zwraca się do Komisji, aby ta zaproponowała wszechstronne ustawodawstwo w tej dziedzinie oraz skorzystała z okazji zharmonizowania systemów płatności elektronicznych w UE w celu zredukowania kosztów ponoszonych zazwyczaj przez konsumentów i MSP; zwraca uwagę, że efektywność systemu opiera się na zaufaniu konsumentów, które zależy od uznania ich praw;

25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EBC pracuje nad drugą generacją banknotów; uważa, że z powodu swojego zasięgu euro jest szczególnie podatne na fałszowanie, i nalega, aby EBC pozostawał czujny i uwzględniał aktualne doświadczenia przy projektowaniu nowej generacji banknotów; uważa za rzecz najwyższej wagi, aby Europol i organy ścigania Państw Członkowskich traktowały ten problem priorytetowo;

26. jest przekonany, że dialog międzyinstytucjonalny na temat euro może być bardziej owocny dzięki Międzyinstytucjonalnej Grupie ds. Informacji; wzywa Komisję do dalszego przesyłania Parlamentowi Europejskiemu pisemnego uaktualnienia kwartalnego programu PRINCE;

27. ponownie podkreśla wyrażoną przez Parlament w swojej rezolucji z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie wdrożenia strategii informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej⁽²⁾ wolę, aby pogłębić współpracę między instytucjami w tej dziedzinie poprzez organizację corocznej szerokiej debaty w oparciu o sprawozdanie przedstawione przez Komisję, włączając w to komisje, które mają całkowite lub częściowe uprawnienia w tej dziedzinie, a w której to debacie uczestniczyłyby również Rada;

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 13.

⁽²⁾ Teksty przyjęte tego dnia, P6_TA(2005)0183.

P6_TA(2005)0271

Plan Działań Unii Europejskiej w zakresie ekotechnologii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie stymulowania technologii w kierunku zrównoważonego rozwoju: Plan Działań Unii Europejskiej w zakresie ekotechnologii (2004/2131(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie stymulowania technologii w kierunku zrównoważonego rozwoju: Plan Działań Unii Europejskiej w zakresie technologii środowiskowych (COM(2004)0038),
- uwzględniając art. 6 i 174 Traktatu WE, proces z Cardiff (konkluzje Rady Europejskiej z Cardiff, 15-16 czerwca 1998 r.) oraz Strategię Zrównoważonego Rozwoju (konkluzje Rady Europejskiej z Göteborgu, 15-16 czerwca 2001 r.),
- uwzględniając Strategię Lizbońską (konkluzje Rady Europejskiej z Barcelony, 15-16 marca 2002 r.),
- uwzględniając Światowy Szczyt w sprawie Zrównoważonego Rozwoju oraz Plan Wdrożenia z Johannesburga (2002 r.),
- uwzględniając wnioski zawarte w dokumencie: „Czysty, sprawny, konkurencyjny: możliwości wydajnych ekologicznie innowacji w ramach procesu lizbońskiego” (konkluzje Rady ds. ochrony środowiska, 14 października 2004 r.),
- uwzględniając szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.09.2002, str. 1).

Wtorek 5 lipiec 2005

- uwzględniając piąty⁽¹⁾ i szósty⁽²⁾ program ramowy Wspólnoty Europejskiej na rzecz badań naukowych, rozwoju technologicznego i działań pokazowych,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji skierowanego do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie zintegrowanej polityki produktu – budowanie na myśleniu w kategoriach ekologicznego cyklu życiowego⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽⁴⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie udziału energii odnawialnej w UE (COM(2004)0366),
 - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie budowania naszej wspólnej przyszłości – wyzwania w zakresie polityki i środków budżetowych poszerzonej Unii 2007-2013 (COM(2004)0101),
 - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie włączenia aspektów środowiskowych do europejskiej standaryzacji (COM(2004)0130),
 - uwzględniając dokument roboczy Komisji – podręcznik zamówień publicznych w dziedzinie ochrony środowiska (SEC(2004)1050),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0141/2005),
- A. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój – rozwój, który zaspokaja dzisiejsze potrzeby bez narażania na szwank potrzeb przyszłych pokoleń – stanowi wyraźny cel Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że według konkluzji Rady Europejskiej z Göteborgu zrównoważony rozwój opiera się na trzech filarach, a mianowicie ochronie środowiska naturalnego, rozwoju gospodarczym oraz spójności społecznej,
- C. mając na uwadze, że zrównoważonego rozwoju nie można osiągnąć bez stworzenia nowej technologii środowiskowej i bez innowacji ekologicznych,
- D. mając na uwadze, że dla zapewnienia zrównoważonego rozwoju Strategia Lizbońska – przewidująca uczynienie Unii Europejskiej najbardziej konkurencyjną, dynamiczną i opartą na wiedzy naukowej gospodarką na świecie, zdolną do zrównoważonego rozwoju ekonomicznego przy większej liczbie lepszych miejsc pracy i większej spójności społecznej – wymaga celów dla polityki gospodarczej, społecznej i środowiskowej, które są wzajemnie spójne, a także pozwalają na osiągnięcie przyspieszonego rozwoju gospodarczego,
- E. mając na uwadze, że w tym kontekście kluczowe znaczenie ma wzmocnienie i wykorzystanie pozytywnego współdziałania pomiędzy ochroną środowiska a konkurencyjnością oraz oddzielenie rozwoju gospodarczego od degradacji środowiska naturalnego; a także mając na uwadze, że technologie środowiskowe (wszystkie technologie, których wykorzystanie jest pod względem ogólnych skutków dla środowiska znacznie mniej szkodliwe niż w przypadku odpowiednich rozwiązań alternatywnych) stanowią ważny środek służący osiągnięciu tego celu,
- F. mając na uwadze, że tylko dostateczny popyt na technologie środowiskowe przyspieszy proces wprowadzania na rynek innowacji (obejmujący badania naukowe, opracowanie produktu, produkcję, uruchomienie, aż po wprowadzenie na rynek),

(¹) Decyzja nr 182/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 grudnia 1998 r. dotycząca piątego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (1998-2002) (Dz.U. L 26 z 1.2.1999, str. 1).

(²) Decyzja nr 1513/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. dotycząca szóstego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji, przyczyniającego się do utworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej i innowacji (2002-2006) (Dz.U. L 232 z 29.8.2002, str. 1).

(³) Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 725.

(⁴) Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 100).

Wtorek 5 lipiec 2005

- G. mając na uwadze, że Unia Europejska musi posiadać politykę ochrony środowiska, która będzie na tyle ambitna, aby stworzyć popyt na technologie środowiskowe, obejmującą jasne i ambitne cele ekologiczne, uzgodnione ekologiczne wskaźniki pomiaru uciążliwości środowiskowej, włączenie (zewnętrznych) kosztów środowiskowych i nagrody dla liderów, a nie dla pozostających w tyle,
- H. mając na uwadze, że popyt konsumentów na technologie środowiskowe pełni istotną rolę; mając jednakże na uwadze, że ogół społeczeństwa musi przyjąć główną odpowiedzialność za utworzenie odpowiednich ram dla szybkiego rozwoju takich technologii,
- I. mając na uwadze, że Plan Działań Komisji na Rzecz Technologii Środowiskowych (Environmental Technologies Action Plan — ETAP) nie obejmuje odpowiednich mechanizmów rozpowszechniania wiedzy, transferu technologii, innowacji i rozwoju;
- J. mając na uwadze, że wsparcie finansowe ma znaczenie nie tylko dla prac badawczo-rozwojowych, ale również dla opracowania produktu rynkowego, w związku z czym należy zwiększyć wysiłki w zakresie poszukiwania rozwiązań dotyczących kapitału wysokiego ryzyka,
- K. mając na uwadze, że polityki w Unii Europejskiej muszą być spójne i zmierzać do tych samych celów; rozwiązania technologiczne dla promowania zrównoważonego rozwoju muszą zatem znaleźć odzwierciedlenie w przygotowaniu budżetu i w projektowaniu siódmego programu ramowego na rzecz prac badawczych; Fundusze Strukturalne i Fundusz Spójności należy wykorzystywać w sposób wspierający rozwój technologii środowiskowych,
- L. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój wymaga rozwiązań globalnych, a zatem Unia Europejska musi zapewnić spójność polityk wewnętrznych i polityk zewnętrznych, nie tylko w kontekście współpracy dwustronnej i kredytów eksportowych, ale również w odniesieniu do sytuacji związanej z ONZ, WTO, OECD i Bankiem Światowym,

Radikalne zwiększenie popytu na technologie środowiskowe

1. z zadowoleniem przyjmuje Komunikat jako użyteczną podstawę do dyskusji i opracowania bardziej konkretnych propozycji dotyczących stymulacji technologii środowiskowych, jednak pragnąłby, aby większy nacisk kładziono na rozwój popytu na tego typu technologie; wzywa do zastąpienia fragmentarycznego podejścia do polityki ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w ogóle, a także w odniesieniu do ETAP w szczególności, bardziej systemowym podejściem do polityki ochrony środowiska w oparciu o myślenie w kategoriach cyklu wykorzystania zgodne z ramami zintegrowanej polityki produktu (IPP), która największą uwagę poświęca innowacjom i rozwijaniu technologii przyjaznych środowisku; podkreśla wreszcie wagę koordynacji działań pomiędzy UE a Państwami Członkowskimi;
2. uznaje za istotne zwiększenie wymiaru ekologicznego w ramach strategii konkurencyjności UE; zauważa, że przy weryfikacji Strategii Lizbońskiej stan środowiska oraz poprawa zatrudnienia powinny zostać uznane za możliwość osiągnięcia celu polegającego na stworzeniu najbardziej konkurencyjnej gospodarki opartej na wiedzy naukowej; w związku z tym uznaje rozwój i wprowadzenie technologii środowiskowych za sprawę o decydującym znaczeniu;
3. podkreśla potencjał zatrudnienia i wzrostu w sektorze technologii środowiskowych, które są w stanie stworzyć wiele nowych możliwości dla biznesu, a w konsekwencji również nowych miejsc pracy – zwłaszcza w sektorze MŚP – co mogłoby w zasadniczy sposób przyczynić się do osiągnięcia celów lizbońskich;
4. zwraca uwagę, że jeśli UE pragnie osiągnąć cele Strategii Lizbońskiej, musi ściślej współpracować z MŚP i ubolewa, że nie udało się zapewnić odpowiedniego włączenia MŚP w ETAP;
5. wzywa Komisję do określenia czynników, które obecnie najbardziej obciążają środowisko, a następnie rozważyć, dla każdego sektora, jaka innowacja technologiczna jest potrzebna w celu rozwiązania tych problemów; sugeruje, że taka analiza powinna uwzględniać następujące kwestie:
 - a) Jakie problemy należy rozwiązać?
 - b) Jakie przeszkody utrudniają rozwiązanie określonych problemów?
 - c) Jaki jest cel Unii w odniesieniu do tych problemów?

Wtorek 5 lipiec 2005

- d) Jak ustalono hierarchię działań/celów?
- e) Jakie są cele w zakresie wyników w każdym obszarze?
- f) Jakie są poszczególne opcje strategiczne, zmierzające do zmniejszenia przeszkód oraz w odniesieniu do których technologii można zastosować poszczególne opcje z najlepszym skutkiem?
- g) Jakie są wady i zalety tych opcji i które strategie powinno się wdrożyć?
- h) Jakie finansowanie przewidziano dla każdego z określonych działań?
- i) Które działania obligatoryjne zostaną podjęte i w jakich terminach?

6. uznaje, że polityki ochrony środowiska pełnią rolę siły napędowej innowacji w gospodarkach rynkowych, w których innowacje są wynikiem egzekwowania wymagań; przypomina, że surowe normy ekologiczne doprowadziły UE do pozycji lidera w wielu sektorach wzrostu oraz podkreśla, że UE powinna podejmować starania w celu pozostania liderem na rynku nowych technologii i innowacji w zakresie koncepcyjnym; w związku z tym wzywa również Komisję do dalszego opracowywania metod i scenariuszy przewidujących rozwój sytuacji w dziedzinie technologii środowiskowych;

7. podkreśla, że celem prawodawstwa UE w zakresie środowiska naturalnego jest ciągła poprawa stanu środowiska oraz osiągnięcie możliwie najwyższego poziomu ochrony środowiska naturalnego; uważa, że prawodawstwo powinno opierać się na najlepszej dostępnej technologii, mieć ambitny charakter, a przy tym być trwałe i przewidywalne, aby wytworzyć pożądany popyt rynkowy na nowe technologie środowiskowe w produkcji i przedsiębiorstwach; zauważa, że dyrektywa w sprawie eko-projektu jest przykładem ilustrującym sposób, w jaki mogą zostać utworzone ramy znacznej poprawy działań w zakresie projektowania produktu i środowiska;

8. wzywa Komisję do wyznaczenia ambitnego celu w zakresie udziału UE w ogólnoswiatowym rynku technologii środowiskowych; uważa, że w ciągu dziesięciu lat UE powinna osiągnąć udział rynkowy wynoszący co najmniej 50 %; wskazuje, że rynek wyrobów i usług w zakresie ochrony środowiska zwiększa się w szybkim tempie oraz że unijne firmy, korzystając ze swej pozycji pioniera, powinny nadal odgrywać istotną rolę na tym rynku;

9. z zadowoleniem przyjmuje pomysł uzgodnienia ambitnych celów w zakresie wyników wszystkich rodzajów produkcji, usług i opracowania produktu, zwłaszcza w dziedzinach priorytetowych wskazanych w szóstym programie działań na rzecz ochrony środowiska; wskazuje, że takie cele pomogą przemysłowi europejskiemu zwiększyć konkurencyjność oraz tworzyć nowe miejsca pracy, a jednocześnie w mniejszym stopniu będą obciążać środowisko; wzywa Komisję do zapewnienia w najbliższym czasie wstępnego wykazu celów w zakresie wyników bazującego na podejściu opartym o cykl życia, wdrażanego poprzez obligatoryjne wymogi minimalne lub dobrowolne uzgodnienia, jeżeli mogą one doprowadzić do szybszej realizacji celów polityki bądź mniejszym kosztem niż wymogi obligatoryjne;

10. ubolewa, że Komunikat nie zawiera wstępnego wykazu dobrze określonych celów w zakresie wyników w kluczowych dziedzinach środowiska naturalnego; wzywa Komisję do uwzględnienia ambitnych celów w projektach nowego ustawodawstwa oraz projektach nowelizacji istniejącego ustawodawstwa; jest zdania, że cele powinny opierać się na najlepszej dostępnej technologii i podlegać regularnej aktualizacji w świetle postępu technicznego, tak aby zapewnić silną zachętę do ciągłych innowacji w przemyśle;

11. wzywa Komisję, aby poleciła Państwom Członkowskim opracować plany („mapy drogowe”) dotyczące spełnienia wymagań określonych w ETAP, zawierające terminy odpowiadające terminom określonym w ETAP oraz odniesienia do docelowych wyników, tak aby główne wyniki docelowe były powiązane i mierzone zarówno na szczeblu Państwa Członkowskiego, jak i UE oraz posiadały określone terminy realizacji;

12. wzywa Komisję do wspierania przemysłu w obecnym procesie IPP oraz do ponownego rozważenia tradycyjnych modeli ekonomicznych w celu ułatwienia rozwoju bardziej zintegrowanych i systemowych metod, zwracając szczególną uwagę na możliwości, jakie daje korelacja różnych działań produkcyjnych, pozwalająca na wykorzystanie materiałów będących pozostałością jednego procesu produkcji jako elementów wyjściowych w innych procesach produkcyjnych, na przykład wykorzystywanie odpadów komunalnych w celu uzyskania oszczędności energetycznych, co umożliwi osiągnięcie korzyści ekonomicznych i ekologicznych;

Wtorek 5 lipiec 2005

13. wskazuje, że efektywne wykorzystanie zasobów i materiałów zmniejszy koszty przemysłu i gospodarstw domowych, udostępni zasoby na inne inwestycje oraz zmniejszy uzależnienie UE od niewielkich zasobów i wysoce niestabilnych rynków zasobów; wzywa zatem Komisję do zaproponowania ustawodawstwa mającego na celu zminimalizowanie zużycia zarówno odnawialnych, jak i nieodnawialnych zasobów naturalnych;
14. podkreśla, że w celu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju w UE, wprowadzanie technologii przyjaznych środowisku musi być połączone ze zwiększeniem skutecznego wykorzystywania środków oraz ze zmianą postawy wśród konsumentów;
15. wzywa Komisję, aby pomogła w opracowaniu metod i ekologicznych wskaźników pomiaru uciążliwości dla środowiska naturalnego różnych produktów, usług i procesów, tak aby wszyscy uczestnicy mogli podejmować świadome decyzje; wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do rozpoczęcia ogólnoeuropejskiej kampanii w oparciu o informacje dotyczące oddziaływania na środowisko w celu zachęcania konsumentów do stworzenia popytu na technologie przyjazne środowisku;
16. zauważa, że proces uwzględniania zewnętrznych (środowiskowych) kosztów przebiega bardzo wolno, co wskazuje, że znalezienie rozwiązań tego problemu na szczeblu wspólnotowym (podatki, obniżki podatków, dotacje, zezwolenia zbywalne, opłaty od użytkowników i podmiotów zanieczyszczających środowisko itp.) znacznie poprawiłoby popyt na technologie środowiskowe;
17. z zadowoleniem przyjmuje dyrektywę Rady 2003/96/WE w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, która stanowi drobny krok we właściwym kierunku, podkreśla jednak potrzebę podjęcia intensywniejszych działań w tej dziedzinie; nakłania Komisję, Radę i Państwa Członkowskie do progresywnego podejścia przy wysuwaniu i przyjmowaniu nowych inicjatyw mających na celu zwiększenie efektywności energetycznej po stronie popytu oraz wzmocnienie sektora energii odnawialnej, a także promowanie rozpowszechnienia kogeneracji oraz energetycznie wydajnego wykorzystywania biomasy, również w odniesieniu do transportu, domów mieszkalnych i budownictwa;
18. wzywa Komisję do wyznaczenia ambitnego celu w odniesieniu do roli zamówień publicznych, którym ma być ustanowienie jako ogólnej zasady uwzględnienia ekologicznych kryteriów we wszystkich zamówieniach publicznych oraz opracowanie przez Państwa Członkowskie do 2007 r. znormalizowanych wytycznych w odniesieniu do najważniejszych produktów i usług, jak również zapewnienie przez nie szkoleń podmiotów udzielających zamówień publicznych w zakresie tych wytycznych; podkreśla, że mechanizm zatwierdzający dla technologii środowiskowych może stanowić kluczowe narzędzie sprzyjające zwiększeniu stosowania „zielonych” zamówień publicznych;
19. z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonaną przez Komisję w zakresie opracowania podręcznika zamówień publicznych w dziedzinie ochrony środowiska i oczekuje na ocenę jego oddziaływania, aby przekonać się, czy pożyteczne byłyby bardziej wiążące zasady; pochwała zalecenia zawarte w sprawozdaniu Wima Koka dotyczące przygotowania przez władze krajowe i lokalne planów działania na rzecz zamówień publicznych korzystnych dla ochrony środowiska;

Tworzenie uczciwego i konkurencyjnego rynku technologii środowiskowych

20. podkreśla wagę rozpoznania i usuwania barier, które spowalniają szersze stosowanie technologii środowiskowych; dlatego też wzywa Europejską Agencję Ochrony Środowiska, by przeprowadziła analizę w celu ustalenia, jak dalece przepisy wspólnotowe działają hamująco na stosowanie i rozpowszechnianie technologii środowiskowych i domaga się od Komisji sporządzenia konkretnego programu działań zmierzającego do usunięcia rozpoznanych barier, który obejmuje również harmonogram; wzywa Komisję do sporządzenia projektu sprawozdania w sprawie najlepszych metod, które zwiększyły stosowanie technologii środowiskowych poza UE, np. w Japonii;
21. wzywa Komisję, aby uznała za najwyższy priorytet tworzenie „odpowiednich warunków rynkowych” dla technologii środowiskowych, przede wszystkim w drodze decyzji podejmowanych na szczeblu wspólnotowym, np. poprzez wdrożenie zasady „zanieczyszczający płaci”, zapewniając w ten sposób nagradzanie firm oferujących czyste technologie;
22. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie, aby przyspieszyły działania zmierzające do zmniejszenia dotacji szkodliwych dla środowiska naturalnego, a ostatecznie do ich całkowitej likwidacji; zauważa, że dotacje te mają znaczące rozmiary; wzywa Europejską Agencję Ochrony Środowiska do sporządzenia wykazu dotacji, które bezpośrednio lub pośrednio wspierają produkcję i konsumpcję zanieczyszczającą środowisko, tym samym tworząc nieuczciwą konkurencję dla czystszych technologii;

Wtorek 5 lipiec 2005

23. zauważa, że znaczna pomoc publiczna we wspólnotowym sektorze paliw kopalnych i energii atomowej stanowi przeszkodę dla rozwoju technologii środowiskowych, szczególnie w sektorze energetycznym; jest głęboko przekonany o słuszności zasady, według której koszty zewnętrzne powinny zostać włączone w cenę energii z różnych źródeł i uważa, że ta zasada powinna stanowić podstawę rewizji wytycznych UE dotyczących zasad udzielania pomocy publicznej, która ma być gotowa pod koniec 2005 r.; zauważa również, że ekopodatki są istotnym narzędziem przy ustanawianiu właściwych cen energii;

24. uważa, że w celu zagwarantowania niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego najlepsze byłoby podjęcie działań na poziomie Wspólnoty i wzywa Komisję do przedstawienia propozycji ambitnych inicjatyw, które zapewnią odzwierciedlenie środowiskowych kosztów zużycia energii w opłatach, jeśli okaże się, że otwarta metoda koordynacji nie przynosi odpowiednich rezultatów;

25. wyraża zaniepokojenie niewystarczającym wykorzystaniem dotychczas dostępnych rozwiązań w zakresie technologii środowiskowych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy zmierzające do wzmocnienia instrumentów finansowania inwestycji, które zwiększają wydajność energetyczną i materiałową oraz wzywa do uzależnienia publicznego wsparcia dla inwestycji od wyboru metod produkcyjnych przyjaznych środowisku; ponownie nakłania Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) oraz Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju (EBOR) do zwiększenia finansowania projektów związanych z innowacjami ekologicznymi i technologią środowiskową, zwłaszcza projektów MSP;

Zaspokojenie popytu na technologie środowiskowe

26. podkreśla znaczenie zapewnienia dostatecznych środków na prace badawcze i przypomina porozumienie z Barcelony z 2002 r. przewidujące wzrost wydatków w Unii Europejskiej na prace badawczo-rozwojowe tak, aby zbliżyć się do poziomu 3% produktu krajowego brutto do 2010 r.; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy finansowania i koordynacji wysiłków w tej dziedzinie;

27. podkreśla, że Siódmy Program Ramowy Badań musi zapewnić fundusze dla technologii środowiskowych; wzywa Komisję, aby w ramach projektów następnego Programu Ramowego Badań sporządziła strategiczny plan prac badawczych dla każdego sektora gospodarczego w konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami (producentami, organizacjami ekologicznymi, uniwersytetami, instytutami badawczymi oraz konsumentami);

28. podkreśla potrzebę rozwijania i wspierania metody QSAR (Quantitative Structure Activity Relationship) w celu umożliwienia zastąpienia nią niektórych badań, które wymagają prób i doświadczeń na zwierzętach;

29. uważa, że dla wspierania zrównoważonego rozwoju, należy promować badania i innowacje w technologiach wyspecjalizowanych w zapobieganiu i odnawianiu zasobów naturalnych, kulturalnych i historycznych;

30. z zadowoleniem przyjmuje promowanie ekologicznych platform technologicznych; zwraca jednak uwagę, że pod względem uczestnictwa i dostępu do informacji platformy te powinny być otwarte dla wszystkich zainteresowanych na równych warunkach; podkreśla, że sukces platform zależy od współpracy i współfinansowania ze strony przemysłu; zauważa, że platformy technologiczne potrzebne są nie tylko w istniejących silnych sektorach przemysłu, lecz także gdzie indziej; za niezwykle istotne uważa współdziałanie tych platform z krajowymi programami badawczymi i technologicznymi;

31. wzywa Komisję do wsparcia środków charakterystycznych dla technologii, zmierzających do usunięcia luki istniejącej pomiędzy pracami badawczymi, projektami demonstracyjnymi oraz wprowadzeniem na rynek, a także do położenia większego nacisku na tworzenie rynku i programów rozpowszechniania oraz na kwestię, jakie instrumenty należy wykorzystać w celu tworzenia rynków dla technologii środowiskowych;

32. podkreśla znaczenie stosowania wydajnych ekologicznie technologii informatycznych jako narzędzia obniżania uciążliwości dla środowiska naturalnego (dematerializacja) i nakłania Państwa Członkowskie do ułatwiania i promowania takiego myślenia;

33. wspiera rozmaite propozycje upowszechniania istniejących technologii, takie jak utworzenie katalogu UE dla istniejących wykazów lub baz danych dotyczących technologii środowiskowych, platform technologicznych itp.;

Wtorek 5 lipiec 2005

34. wyraża ubolewanie, że Komisja nie zaangażowała w tę inicjatywę Europejskiego Urzędu Patentowego oraz wzywa do obowiązkowego ujawnienia wyników badań nad technologią środowiskową finansowanych z funduszy publicznych;

Spójne polityki w wymiarze wewnętrznym i zewnętrznym

35. wzywa Komisję do dokonania oceny wewnętrznych i zewnętrznych skutków ubocznych polityk realizowanych w Unii Europejskiej z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju, aby zapobiec zagrożeniom dla celów Unii Europejskiej; zwraca uwagę, że ETAP musi zostać skoordynowany z realizowanymi inicjatywami oraz podkreśla, że ważne jest wdrażanie ustalonych już instrumentów, takich jak proces z Cardiff, w terminie zaproponowanym w sprawozdaniu Koka;

36. podkreśla znaczenie wykorzystywania Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności w sposób zgodny z celem zrównoważonego rozwoju, który wspiera inwestycje w technologiach środowiskowych; zachęca do korzystania z tych funduszy w celu wprowadzania technologii środowiskowych, gdy następuje okresowa wymiana majątku trwałego;

37. podkreśla znaczenie włączenia innowacji ekologicznych do wszystkich przyszłych instrumentów finansowania wspólnotowego oraz uważa, że kwestią zasadniczą jest uznanie finansowania technologii środowiskowych za centralny element aktualnie sporządzanego Programu Innowacji i Konkurencyjności (CIP);

38. podkreśla, że zrównoważony rozwój wymaga rozwiązań globalnych i z zadowoleniem przyjmuje wszystkie inicjatywy zmierzające do rozpowszechniania i promowania technologii środowiskowych w krajach rozwijających się; uważa, że eksport przestarzałych i zanieczyszczających środowisko technologii do krajów trzecich musi zostać zablokowany; podkreśla, że Unia Europejska powinna przyjąć wiodącą rolę w dziedzinie transferu technologii i nakłania Państwa Członkowskie do zachęcania sektora publicznego, sektora prywatnego oraz międzynarodowych instytucji finansowych do rozpowszechniania i wspierania technologii środowiskowych oraz traktowania pożyczek na ich rozwój w kategoriach priorytetu, przy jednoczesnym zaprzestaniu finansowania przestarzałych i zanieczyszczających środowisko technologii; z zadowoleniem przyjmuje niedawno przyjęte zalecenie OECD w sprawie wspólnego podejścia do kwestii środowiska naturalnego i oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych;

39. zachęca Komisję do uwzględnienia kwestii ochrony środowiska w międzynarodowych negocjacjach handlowych i podkreśla znaczenie stworzenia możliwości uwzględniania aspektów środowiskowych przy stosowaniu międzynarodowych zasad handlowych;

40. zauważa, że niedostatek zasobów jest często powodem konfliktów regionalnych w krajach rozwijających się; wyraża przekonanie, że transfer technologii środowiskowych UE mógłby również służyć jako narzędzie zapobiegania konfliktom;

41. podkreśla konieczność rozwijania technologii mających na celu zapobieganie katastrofom naturalnym lub działaniom, które mogą powodować zniszczenie lub zmniejszenie zasobów lub stanowić zagrożenie dla ludności;

*

* *

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom Państw Członkowskich.
